

רשומות

קובץ התקנות

25 באוגוסט 1955

542

ז' באלול תשט"ו

עמוד

- 1342 . . . צו זכות יוצרים (האמנה העולמית), תשט"ו—1955
- 1343 . . . צו מס הבולים (קביעת סימן לשמש כבול) (מס' 3), תשט"ו—1955
- 1343 . . . צו המכס (קביעת מחסן מכס) (ירושלים), תשט"ו—1955
- 1344 . . . תקנות סדרי הדין (עריים בעניני פיקוח), תשט"ו—1955
- 1346 . . . תקנות המכס (תיקון מס' 2), תשט"ו—1955
- 1346 . . . תקנות מס הבולים (סימון המס על חשבונות), תשט"ו—1955
- 1347 . . . תקנות המכס (אגרות מחסן מכס) (ירושלים), תשט"ו—1955
- 1348 . . . הוראות ההגנה (שירותי אוטובוסים ישירים) (תיקון מס' 2), תשט"ו—1955

מדור לשלטון מקומי

- 1348 . . . צו המועצות המקומיות (ב) (תיקון מס' 6), תשט"ו—1955
- 1349 . . . צו המועצות המקומיות (מועצה מקומית שלחים) (תיקון מס' 2), תשט"ו—1955
- 1350 . . . חוק עזר לטבריה (מס עסקים עירוני) (תיקון), תשט"ו—1955
- 1350 . . . חוק עזר ללוד (רשימות לסבלים והפיקוח עליהם), תשט"ו—1955
- 1352 . . . חוק עזר לפתח תקוה (אגרות בית המטבחים), תשט"ו—1955
- 1353 . . . חוק עזר לפתח תקוה (היטל עינוגים) (תיקון), תשט"ו—1955
- 1354 . . . חוק עזר לאור עקיבא (פתיחת עסקים וסגירתם), תשט"ו—1955
- 1354 . . . חוק עזר לאזור (פתיחת עסקים וסגירתם), תשט"ו—1955
- 1356 . . . חוק עזר לקרית מוצקין (חזיר ובשר חזיר), תשט"ו—1955

542

פקודת זכות יוצרים

צו בדבר הגנת יצירות זרות לפי האמנה העולמית לזכות יוצרים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6 לפקודת זכות יוצרים¹, אני מורה לאמור:

1. הנדרות — בצו זה —
 "האמנה" — האמנה העולמית בדבר זכות יוצרים שנתקבלה בג'נבה ב־6 בספטמבר 1952.²
2. הגנת יצירה שפורסמה ומחברה הוא נתין או אזרח של אחת הארצות החברות באמנה, וכן יצירה שפורסמה לראשונה באחת הארצות החברות באמנה, תהיה מוגנת בישראל כאילו פורסמה לראשונה בישראל.
3. הגנת יצירה שלא פורסמה ומחברה היה בעת חיבורה נתין או אזרח אחת הארצות החברות באמנה תהיה מוגנת בישראל כאילו מחברה היה אזרח ישראלי.
4. סייג לגבי תקופת ההגנה
 על אף האמור בסעיפים 2 ו־3 תהיה תקופת ההגנה הניתנת בישראל ליצירות האמורות באותם סעיפים מוגבלת —
 (1) לגבי יצירה שפורסמה — לתקופת ההגנה הקבועה ליצירה מאותו סוג בארץ הפרסום הראשון;
 (2) לגבי יצירה שלא פורסמה — לתקופת ההגנה בארץ נתינותו או אזרחותו של מחברה.
5. קביעת ארץ הפרסום
 לענין קביעת ארץ הפרסום יראו —
 (1) יצירה שמחברה הוא נתין או אזרח אחת הארצות החברות באמנה ושפורסמה לראשונה בארץ שאינה חברה כאמור — כאילו פורסמה לראשונה בארץ נתינותו או אזרחותו של מחברה;
 (2) יצירה שפורסמה כאחת בשתיים או יותר מהארצות החברות באמנה — כאילו פורסמה לראשונה באותה ארץ מהארצות האמורות שחוקיה מקנים לאותה יצירה את תקופת ההגנה הקצרה ביותר.
6. סייג לתחולה
 הוראות צו זה לא יחולו על יצירה שצו זכות יוצרים (אמנת ברן), תשי"ג—1953,³ חל עליה.
7. תחילה
 תחילתו של צו זה היא ביום כ"ט באלול תשט"ו (16 בספטמבר 1955).
8. השם
 לצו זה ייקרא "צו זכות יוצרים (האמנה העולמית), תשט"ו—1955".

ג' באלול תשט"ו (21 באוגוסט 1955)
 (חט(9)23)

פנחס רוזן
 שר המשפטים

¹ חוקי א"י, כרך א', פרק כ"ה, עמ' 864; ס"ח 118, תשי"ג, עמ' 38.
² כתבי אמנה 158, תשט"ו, עמ' 1.
³ ק"ת 348, תשי"ג, עמ' 818.

פקודת מס הבולים

צו בדבר קביעת סימן שישמש כבול
בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת מס הבולים¹, אני מצווה לאמור:

1. הסימן הבא ימש כבול:

קביעת סימן
שישמש כבול

2. תחילתו של צו זה היא ביום י"ט בסיון תשט"ו (9 ביוני 1955).

3. לצו זה ייקרא "צו מס הבולים (קביעת סימן לשמש כבול) (מס' 3), תשט"ו—1955".

כ"ב באב תשט"ו (10 באוגוסט 1955)
(חמ"א (1) מ/כ/ל (11))

לוי אשכול
שר האוצר

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קל"ג, עמ' 1302; ס"ח 21, תש"ט, עמ' 171.

פקודת-המכס

צו בדבר קביעת מחסן מכס

בתוקף סמכותי לפי סעיף 99 לפקודת המכס¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. מחסן 5 שבבניני תחנת הרכבת בירושלים הוא מחסן מכס.

2. תחילתו של צו זה היא ביום י"א בתמוז תשט"ו (1 ביולי 1955).

3. לצו זה ייקרא "צו המכס (קביעת מחסן מכס) (ירושלים), תשט"ו—1955".

קביעת
מחסן מכס
תחילה
השם

כ"ו באב תשט"ו (14 באוגוסט 1955)
(חמ"א (1) 38)

לוי אשכול
שר האוצר

¹ חוקי א"י, כרך א', פרק מ"ב, עמ' 498.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

חוק לקיום תקפן של תקנות ההגנה (הוראות שעה) (מס' 9).

תשט"ו—1955

תקנות בדבר סדרי הדין לפני ועדת עררים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 4 לחוק לקיום תקפן של תקנות ההגנה (הוראות שעה) (מס' 9), תשט"ו—1955¹, אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה —

”רשות” — רשות מוסמכת כמשמעותו בסעיף 2 לחוק;

”צו” — כמשמעותו בסעיף האמור;

”ועדה” — ועדת עררים שהוקמה לפי סעיף 3 לחוק.

2. שופט בית המשפט המחוזי שמונה כחבר הועדה יכהן יושב ראש הועדה.

יושב ראש
הועדה

3. (א) העורר ימסור לועדה, או ישלח אליה בדואר רשום לפי מענה שפורסם ברשומות, שני טפסים של כתב הערר.

הגשת ערר

(ב) היה מענה של הועדה בבית משפט, יימסר כתב הערר במשרד הרישום של אותו בית משפט.

פרטי הערר

4. (א) בכתב הערר יפורטו —

(1) שמו של העורר, תיאורו, משלח ידו, מענו והמען למסירת מסמכים;

(2) תכנו של הצו שעליו עוררים;

(3) התאריך שבו ניתן הצו וכן התאריך שבו הגיע הצו לידיעתו של העורר;

(4) נימוקי הערר, לרבות נימוקים משפטיים, כל נימוק בפסקה מיוחדת

ובקיצור;

(5) הסעד המבוקש על ידי העורר.

(ב) לכתב הערר יצורפו, בשני טפסים:

(1) הצהרה בשבועה לאימות העובדות שעליהן מסתמך העורר;

(2) העתק של הצו אם נמסר הצו בכתב לעורר.

(ג) הרשות תצוין בכתב הערר כמשיבה.

(ד) כתב הערר יחתם ביד העורר או בא כוחו.

(ה) נמסר כתב הערר לועדה לפי מענה, ונתקבל על ידי הפקיד המוסמך לכך, לא

תיזקק הועדה לכל טענה של פגם בצורת כתב הערר.

תשובת המשיבה

5. (א) הוגש ערר לועדה, ישלח יושב ראש הועדה למשיבה טופס אחד של כתב הערר ושל כל מסמך שצורף אליו.

(ב) המשיבה תגיש לועדה, לא יאוחר מחמישה עשר ימים מהיום שנמסר לה העתק הערר כאמור בשני טפסים, תשובה מנומקת בצירוף הצהרה בשבועה לאימות העובדות שעליהן היא מסתמכת.

(ג) התשובה תיחתם ביד הרשות המוסמכת או ביד בא כוחה.

(ד) היושב ראש ישלח לעורר טופס אחד של התשובה ושל כל מסמך שצורף אליה.

¹ ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 134.

החלטה על יסוד
חומר בכתב

6. ויתרו העורר והמשיבה על השמעת טענותיהם לפני הועדה, רשאית הועדה לתת את החלטתה על יסוד החומר בכתב שהובא בפניה.

קביעת מועד
לשמיעת הערר

7. לא ויתרו הצדדים כאמור בתקנה 6, או החליט יושב ראש הועדה להזמין את הצדדים, יקבע יושב ראש הועדה מועד לשמיעת הערר וישלח הזמנות לעורר ולמשיבה, ובלבד שהזמנה תימסר לצדדים שבעה ימים לפחות לפני מועד השמיעה.

החייבה
לחקירה שכנגד

8. (א) רצה אחד הצדדים לחקור חקירה שכנגד אדם שמסר הצהרה בשבועה לאימות העובדות שעליהן מסתמך הצד השני, יודיע על כך בכתב לצד השני, ארבעה ימים לפחות לפני מועד השמיעה, וימסור העתק של הודעתו ליושב ראש הועדה.

(ב) הודיע אחד הצדדים כאמור בתקנת משנה (א), ההצהרה בשבועה שעליה ניתנה ההודעה לא תשמש ראיה אלא אם היה המצהיר נוכח בשמיעת הערר כשהוא מוכן לחקירה שכנגד, וזולת אם היתה הועדה משוכנעת שקבלת ההצהרה דרושה למען הצדק.

שמיעת הערר

9. (א) הועדה תשמע תחילה את טענות המשיבה ולאחר מכן את טענות העורר. הועדה רשאית, ככל שהדבר יראה לה, להתיר למשיבה להשיב לטענות העורר.

(ב) לא התייצב אחד הצדדים לפני הועדה במועד הקבוע לשמיעת הערר, רשאית הועדה לדון בערר ולהחליט שלא בפניו.

(ג) הועדה רשאית לדחות את שמיעת הערר למועד אחר, ומשהתחילה בשמיעתו — לדחות את המשך הדין בו אם הדחיה דרושה לדעתה למען הצדק.

(ד) בשמיעת הערר לא תיזקק הועדה לכל נימוק שלא הוזכר בערר או בתשובה, אלא אם היא משוכנעת שהשמטה נגרמה שלא באשמת הצד המבקש להיעזר באותו נימוק, או ששמיעת הנימוק הנוסף דרושה לשם מיצוי הצדק.

(ה) הועדה רשאית להורות על הגשת פרטים נוספים והמצאת ראיות נוספות בכל ענין הנזכר בערר או בתשובה או ביחס לכל נימוק שהועדה החליטה להיזקק לו כאמור בתקנת משנה (ד).

החלטת הועדה

10. (א) החלטת הועדה תיערך בכתב ותיחתם ביד היושב ראש וחברי הועדה.

(ב) העתק ההחלטה, מאושר ביד היושב ראש, יישלח בדואר רשום לעורר ולמשיבה סמוך ככל האפשר למתן ההחלטה.

מיווג עררים

11. הועדה רשאית למזג עררים התלויים ועומדים לפניה, לדון במשותף ולתת החלטה אחת בכולם —

(1) אם העררים הוגשו על צו אחד, או

(2) אם כרוכות בהם אותן בעיות משפטיות או בעיות עובדתיות, או כרוכות בהם בעיות משפטיות או בעיות עובדתיות דומות.

השם

12. לתקנות אלה ייקרא "תקנות סדרי הדין (עררים בעניני פיקוח), תשט"ו—1955".

כ"ג באב תשט"ו (11 באוגוסט 1955)

(חמ"ט 9) 16

פנחס רוזן
שר המשפטים

פקודת המכס

תקנות המכס

בתוקף סמכותי לפי סעיף 230 לפקודת המכס¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 52 לתקנות המכס³, אחרי פסקה (ב) תיוסוף פסקה זו:
 "(ג) טובין שהוחסנו או הופקדו במחסן מכס על פי סעיף 99 לפקודת המכס."
2. תחילתן של תקנות אלה היא ביום י"א בתמוז תשט"ו (1 ביולי 1955).
3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות המכס (תיקון מס' 2), תשט"ו—1955".

תיקון
תקנה 52

תחילה

השם

כ"ו באב תשט"ו (14 באוגוסט 1955)

(חמ"א (1) מכ"ו)

לוי אשכול
שר האוצר

¹ חוקי א"י, כרך א', פרק מ"ב, עמ' 493.

² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 1678; ע"ר 1045, תוס' 2 מס' 1417, עמ' 528.

פקודת מס הבולים

תקנות בדבר סימון המס על חשבוניות

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 5 ו-94 לפקודת מס הבולים¹ (להלן — הפקודה), והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

1. חשבון החייב במס לפי סעיף 75 לפקודה יסומן בבול שנקבע בצו מס הבולים (קביעת סימן לשמש כבול) (מס' 3), תשט"ו—1955³.
2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות מס הבולים (סימון המס על חשבוניות), תשט"ו—1955".

סימון המס
על חשבון

השם

כ"ב באב תשט"ו (10 באוגוסט 1955)

(חמ"א (1) 1)

לוי אשכול
שר האוצר

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קל"ג, עמ' 1302; ס"ח 21, תש"ט, עמ' 171; ס"ח 181, תשט"ו, עמ' 78.

² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ס"ח 542, תשט"ו, עמ' 1343.

פקודת המכס

תקנות בדבר אגרות מחסן מכס (ירושלים)

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 99 ו-230 לפקודת המכס¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948², אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —

„מחסן“ — מחסן המכס שנקבע בצו המכס (קביעת מחסן מכס) (ירושלים), תשט"ו—1955³.

2. בעד החסנת טובין מהסוגים המפורטים להלן או הפקדתם במחסן תשולם לכל שיעור האגרה תקופה של שבעה ימים או חלק ממנה אגרה בשיעור הנקוב לצדם:

שיעור האגרה בפרוטות	סוג הטובין.
160	(1) עצים — לכל מטר מעוקב או חלק ממנו
	(2) מתכות בלתי ארוזות, למעט מתכות יקרות —
200	לכל 1000 קילוגרם או חלק מהם
	(3) אריזות המכילות מצרכי מזון בלבד —
120	לכל 1000 קילוגרם או חלק מהם
	(4) אריזות שאינן מכילות אלא חפצים של נכנסים לישראל
	כמשמעותם בפרט 704 לתוספת לפקודת תעריף המכס
	והפטורים, 1937 ⁴ —
100	לכל מטר מעוקב או חלק ממנו
	(5) טובין אחרים שהם ארוזים בשקים —
120	לכל 1000 קילוגרם או חלק מהם
400	(6) טובין אחרים — לכל 1000 קילוגרם או חלק מהם

3. המנהל רשאי להחזיר אגרה כאמור בתקנה 2, כולה או מקצתה, אם הורעו הטובין או אבדו או הושמדו מחמת תאונה בלתי נמנעת, וכן אם נמנע מטעמים סבירים מבעל הטובין לסלקם מהמחסן בזמן או אם בעל הטובין הוא נצרך שאין לו הכנסה די מחייתו.

4. תחילתן של תקנות אלה היא ביום י"א בתמוז תשט"ו (1 ביולי 1955).

5. לתקנות אלה ייקרא „תקנות המכס (אגרות מחסן מכס) (ירושלים), תשט"ו—1955“.

השם

כ"ו באב תשט"ו (14 באוגוסט 1955)
(חמ"א (1) 40)

ל ו י א ש כ ו ל
שר האוצר

¹ חוקי א"י, כרך א', פרק מ"ב, עמ' 493.

² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ק"ח 542, תשט"ו, עמ' 1343.

⁴ ע"ר 1937, תוס' 1 מס' 714, עמ' 183; ק"ח 447, תשי"ד, עמ' 704.

תקנות ההגנה, 1939

תקנות ההגנה (מניעת רווחים מופקעים), 1944

הוראות בדבר שירותי אוטובוסים ישירים

בתוקף סמכותי לפי תקנה 46 (א) לתקנות ההגנה, 1939, ותקנה 3 לתקנות ההגנה (מניעת רווחים מופקעים), 1944, אני מורה ומצווה לאמור:

1. בסעיף 6 להוראות הגנה (שירותי אוטובוסים ישירים), תשי"ד—1954, אחרי סעיף קטן (ג) יוסף סעיף קטן זה:

תיקון סעיף 6

„(ד) סומן אוטובוס במלה „ישיר“, לא ינהג בן אדם אלא אם האוטובוס מופעל בהתאם להוראות אלה.“

2. להוראות אלה ייקרא „הוראות ההגנה (שירותי אוטובוסים ישירים) (תיקון מס' 2), תשט"ו—1955“.

השם

מ י כ א ל ב ר
המפקח על התעבורה
רשות מוסמכת
רשות מפקחת

י"ד באב תשט"ו (2 באוגוסט 1955)
(חמ"ה 1/א)

¹ ע"ר 1939, תוס' 2 מס' 914, עמ' 548.
² ע"ר 1944, תוס' 2 מס' 1359, עמ' 726.
³ ק"ת 473, תשי"ד, עמ' 1332; ק"ת 514, תשט"ו, עמ' 864.

מדור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר מועצות מקומיות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 6 (א) לצו המועצות המקומיות (ב), תשי"ג—1953, במקום „המועצה תבחר באחד מחבריה כראש המועצה“ יבוא „המועצה תיגש, בישיבה הראשונה אחרי היבחרה, לבחירת אחד מחבריה כראש המועצה ובחירה זאת תקויים לפי הוראות הסעיפים הקטנים (ב) ו-(ג) של סעיף 46 לצו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1950“.

תיקון סעיף 6

2. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (ב) (תיקון מס' 6), תשט"ו—1955“.

השם

מ ש ה ש פ י ר א
שר הפנים

כ"ב באב תשט"ו (10 באוגוסט 1955)
(חמ 8031)

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ת 369, תשי"ג, עמ' 1174.
⁴ ק"ת 127, תשי"א, עמ' 178.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר המועצה האזורית שלחים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה לאמור:

החלפת התוספת

1. במקום התוספת לצו המועצות המקומיות (מועצה אזורית שלחים), תשי"ד—1954, תבוא תוספת זו:

„תוספת

(סעיף 1)

בתוספת זו „מפה“ — המפה של אזור שלחים הערוכה בקנה מידה 1:50,000 והחתומה ביד שר הפנים ביום כ"ז באייר תשי"ד (30 במאי 1954) ושהעתיקים ממנה מונחים במשרד הפנים ובמשרד המועצה האזורית שלחים.

חלק א'

שם הישוב	טור א'
טור ב'	תחום הישוב
גיר משה	השטח המסומן במפה באות א'
שדות עקיבא	השטח המסומן במפה באות ב'
אשבול	השטח המסומן במפה באות ג'
שדמה	השטח המסומן במפה באות ד'
שדה צבי	השטח המסומן במפה באות ה'
פעמי תש"ז	השטח המסומן במפה באות ו'
תלמי בילו	השטח המסומן במפה באות ח'

חלק ב'

השטחים המסומנים במפה באותיות: ז' — ט', י', י"א, י"ב, י"ג, י"ד, ט"ה, ט"ו, י"ז, י"ח, י"ט, כ', כ"א.

2. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (מועצה אזורית שלחים) (תיקון מס' 2), תשט"ו—1955“.

כ"ב באב תשט"ו (10 באוגוסט 1955)

(חמ 5866)

משה שפירא

שר הפנים

¹ ע"ר 1941, חוק' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² ע"ר תש"ח, חוק' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ק"ת 456, תשי"ד, עמ' 963; ק"ת 518, תשט"ו, עמ' 948.

פקודת העיריות, 1934

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לטבריה בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934,¹ וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945,² מתקינה מועצת עיריית טבריה חוק עזר זה:

תיקון התוספת

1. בתוספת לחוק עזר לטבריה (מס עסקים עירוני), תש"י—1950³ (להלן — חוק העזר העיקרי), במקום פרט 73 יבוא פרט זה:

- 73. שירות אוטובוסים עירוני או בינעירוני — 1000.—
- שירות מוניות בינעירוני — אגודות או חברות — 100.—
- שירות מוניות ציבורי עירוני — לכל מונית — 25.—

2. תקפו של חוק עזר זה הוא מיום ט' בניסן תשט"ו (1 באפריל 1955) עד י"ט בניסן תשט"ו (31 במרס 1956).

תחולה

3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום השיעור הראשון של המס בשנת 1955/56 לפי חוק עזר זה והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות, אולם כל סכום ששולם על פי חוק העזר העיקרי בעד שנת 1955/56 ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.

הוראות מעבר

4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לטבריה (מס עסקים עירוני) (תיקון), תשט"ו—1955“.

השם

נחאשר.
ט"ו באב תשט"ו (3 באוגוסט 1955)
(חמ 87605)

מ. צ. ח.

ראש עיריית טבריה

משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר 1934, חוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
² ע"ר 1945, חוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.
³ ק"ת 79, תש"י, עמ' 727; ק"ת 845, תשי"ג, עמ' 795.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר ללוד בדבר רשיונות לסבלים והפיקוח עליהם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934,¹ מתקינה מועצת עיריית לוד חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„עירייה“ — עיריית לוד;

„מועצה“ — מועצת העירייה;

„ראש העירייה“ — לרבות אדם שראש העירייה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„סבל“ — אדם העוסק בשכר בהעברת משא ממקום למקום;

¹ ע"ר 1934, חוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

„עגלה“ — כל אמצעי הובלה הנסחב או הנדחף בכוח מכני, בכוח אדם או בכוח בעל חי, למעט אוטו משא ואופניים ;

„מפקח“ — מי שראש העיריה הרשהו בכתב לפקח על מילוי הוראות חוק עזר זה ;

„רשיון“ — רשיון שניתן לפי חוק עזר זה ;

„סרט נושא מספר“ — סרט הנושא מספר שניתן לסבל על ידי ראש העיריה לפי חוק עזר זה.

2. לא יעסוק אדם בתחום העיריה כסבל אלא ברשיון מאת ראש העיריה ולפי תנאי הרשיון.

3. (א) לא ישתמש סבל לצורך עסקו ברכב שאינו עגלה.

(ב) לא ישתמש סבל בעגלה לצורך עסקו, אלא אם ניתן לו, נוסף על הרשיון לפי סעיף 2, רשיון לשימוש בעגלה מאת ראש העיריה.

(ג) הוראות סעיף קטן (ב) אינן חלות על סבל המשתמש בעגלה שלגביה נדרש רשיון על פי סעיף 3 לפקודת התעבורה².

4. (א) המבקש רשיון יגיש לראש העיריה בקשה בטופס שיקבע ראש העיריה ; כן מציא כל מסמך וידיעה שראש העיריה ידרוש ממנו בקשר לרשיון.

(ב) סבל הרוצה לחדש את רשיונו, יגיש בקשה לכך חדשיים לפני תום תקפו של הרשיון.

5. מתן רשיון או סירוב לתתו, קביעת תנאי נתינתו, והפקעת תקפו לזמן מסויים או לחלוטין — מסורים לשיקול דעתו של ראש העיריה.

6. תקפו של רשיון יפקע ביום 31 במרס שלאחר תאריך נתינתו.

7. סבל ישא את רשיונו עמו בשעה שהוא עוסק בעסקו ויראהו לשוטר או למפקח בכל עת שיידרש לכך.

8. (א) סבל ישא תמיד, בשעה שהוא עוסק בעסקו, מעל למרפקו השמאלי במקום נראה לעין, סרט נושא מספר.

(ב) סבל המשתמש בעגלה יצבע על צדה האחורי של עגלתו, במקום נראה לעין, מספר שנקבע לו על ידי ראש העיריה נוסף על סרט נושא מספר שישא אתו לפי סעיף קטן (א).

9. (א) בעד מתן רשיון או חידושו תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, ואם ניתן הרשיון לאחר ה-30 בספטמבר תשולם בעדו מחצית האגרה בלבד.

(ב) בעד מתן סרט נושא מספר תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

10. (א) ייחדה המועצה המקומית מקום חניה לעגלות, תקבע, בהודעה המוצגת בו את העגלות שמוותר לחנות באותו מקום בזמן אחד.

(ב) לא יחנה סבל את עגלתו אלא במקום חניה שיוחד לכך, וכל עוד המקום אינו תפוס במלוא מספר העגלות שהנייתן מותרת בו.

11. (א) החנה סבל את עגלתו שלא בהתאם לסעיף 10, רשאי, שוטר או מפקח, לצוות על סילוק העגלה.

² חוקי א"י, כרך ב', פרק קכ"ח, עמ' 1271.

(ב) לא סילק סבל את עגלתו לאחר שנצטווה על כך בהתאם לסעיף קטן (א), רשאי שוטר או מפקח לסלק אותה עגלה, בין בעצמו ובין על ידי אחר, למקום החניה לעגלות הקרוב ביותר.

12. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות.

ענשים

13. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר ללוד (רשיונות לסבלים והפיקוח עליהם), תשט"ו—1955".

השם

תוספת

(סעיף 9)

שיעור האגרה
בלירות

1.—

רשיון לפי סעיף 2

1.—

רשיון לפי סעיף 3 (ב)

0.350

סרט נושא מספר לפי סעיף 8 (א)

פ ס ח ל ב
ראש עיריית לוד

נתאשר.

י' באב תשט"ו (29 ביולי 1955)

(חמ 2011:SS)

מ ש ה ש פ י ר א

שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לפתח תקוה בדבר אגרות בית המטבחים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עיריית פתח תקוה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

"העיריה" — עיריית פתח תקוה.

איסור שחיטה

2. לא ישחט אדם בתחום העיריה בעל חיים המיועד לתצרוכת בני אדם, אלא בבית המטבחים של העיריה.

אגרות

3. בעד כל שירות מן השירותים הנעשים בבית המטבחים של העיריה המפורטים בטור א' של התוספת, תשולם לעיריה אגרה בשיעור הנקוב לצד אותו שירות בטור ב' של התוספת.

ענשים

4. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות.

ביטול

5. חוקי עזר לפתח תקוה (בית מטבחים), 1939² — בטלים.

השם

6. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לפתח תקוה (אגרות בית המטבחים), תשט"ו—1955".

¹ ע"ר 1934, תוס' 1 מ' 414, עמ' 1.

² ע"ר 1939, תוס' 2 מ' 955, עמ' 954.

תוספת

(סעיף 3)

בתוספת זו —

- „בקר גדול“ — בעל חיים, למעט טלה או גדי, המיועד לתצרוכת בני אדם שמשקלו אחרי השחיטה עולה על 25 ק"ג ;
- „בקר קטן“ — בעל חיים, למעט טלה או גדי, המיועד לתצרוכת בני אדם שמשקלו אחרי השחיטה אינו עולה על 25 ק"ג ;
- „טלה או גדי“ — טלה או גדי שמשקלו אחרי השחיטה אינו עולה על 10 ק"ג.

טור ב'
שיעור האגרה
בלירות
לכל ראש

טור א'
השירות

בעד שחיטה (כולל בדיקה לפני השחיטה ואחריה) :

5.—	בקר גדול
2.—	בקר קטן
1.—	טלאים או גדיים

בעד הסגר ושימוש במים — לכל יום :

0.750	בקר גדול
0.400	בקר קטן
0.250	טלאים או גדיים

בעד ביעור :

2.—	בקר גדול
1.—	בקר קטן, טלאים או גדיים

פ. ר ש י ש

נתאשר.

ראש עיריית פתח תקוה

ב' באב תשט"ו (21 ביולי 1955)

(חמ 592010)

מ ש ה ש פ י ר א

שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לפתח תקוה בדבר היטל עינוגים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עיריית

פתח תקוה חוק עזר זה :

1. במקום התוספת לחוק עזר לפתח תקוה (היטל עינוגים), תש"י—1950, תבוא תוספת זו :

„תוספת

(סעיף 2)

ואלה הם שיעורי ההיטל :

לתיאטרון, אופרה וקונצרט —

שיעור ההיטל

כרטיס שמחירו
פרוטה

עד 40 פרוטה

200

45% ממחיר הכרטיס

למעלה מ-200

¹ ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
² ק"ח 84, תש"י, עמ' 830.

לכל עינוג חוץ מתיאטרון, אופרה וקונצרט —

כרטיס שמחירו פרוטה	שיעור ההיטל
עד 84	30 פרוטה
85 עד 225	30% ממחיר הכרטיס
226 ומעלה	40% ממחיר הכרטיס

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לפתח תקוה (היטל עינוגים) (תיקון), תשט"ו—1955".

נחאשר,
ב' באב תשט"ו (21 ביולי 1955)
(חמ 892007)
פ. ר. ש. י.
ראש עיריית פתח תקוה
מ. ש. ה. ש. פ. י. ר. א.
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לאור עקיבא בדבר פתיחת עסקים וסגירתם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית אור עקיבא חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

"המועצה" — המועצה המקומית אור עקיבא;

"חוק עזר למגדיאל" — חוק עזר למגדיאל (פתיחת עסקים וסגירתם), תשי"א—1951;¹
"תחום המועצה", "עסק", "בית אוכל", "בית עינוג", "ימי מנוחה", "פתוח" — כמשמעותם בחוק עזר למגדיאל.

1א. הסעיפים 2 עד 7 לחוק עזר למגדיאל כנוסחם ביום פרסומו ברשומות יהיו סעיפים 2 עד 7 גם לחוק עזר זה.

8. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לאור עקיבא (פתיחת עסקים וסגירתם), תשט"ו—1955".

נחאשר,
א' באב תשט"ו (20 ביולי 1955)

ראש המועצה המקומית אור עקיבא
(חמ 81127)

מ. ש. ה. ש. פ. י. ר. א.
שר הפנים

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ק"ת 195, תשי"א, עמ' 1477.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לאזור בדבר פתיחת עסקים וסגירתם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית באזור חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

"עסק" — חנות, משרד, מחסן, קיוסק, בית מלאכה, וכל מקום אחר שבו מתנהל עסק, נעשית מלאכה או מוחסנת סחורה, למעט בית אוכל, בית עינוג, מלון או פנסיון;

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

„בית אוכל“ — כל מקום שבו מוכרים דברי אוכל או משקאות לשם אכילה או שתיה בו במקום, למעט קיוסק;
 „בית עינוג“ — כל מקום שבו עורכים שעשוע ציבורי כמשמעותו בפקודת השעשועים הציבוריים, 1935;²
 „ימי מנוחה“ — הימים שנקבעו בפקודת ימי המנוחה, תש״ח—1948,³ כימי מנוחה בישראל — תחילתם חצי שעה לפני שקיעת החמה בערבי ימי מנוחה וסופם במוצאי ימי מנוחה עם צאת הכוכבים, וכולל ליל תשעה באב, שתחילתו חצי שעה לפני שקיעת החמה וסופו בשעה 5 למחרת;
 „פתוח“ — כולל עשיית עסק, מלאכה או עינוג והגשת אוכל או משקה בתוך מקום סגור, לרבות אי-סגירתו של מקום כזה על ידי האחראי לכך.

סגירת עסקים
 ובתי עינוג
 בימי מנוחה
 סגירת עסקים
 בימים שאינם
 ימי מנוחה

2. בימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח עסק או בית עינוג.

3. (א) בימים שאינם ימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח —

(1) חנות למכר מזון —

בקיץ — בשעות שבין 20 לבין 5 ובשעות שבין 13.30 לבין 15.30;
 בחורף — בשעות שבין 19.30 לבין 6;

(2) קיוסק למכר פירות, שוקולדה, גלידה, סיגריות, עתונים או משקאות קרים (לא משכרים) — בשעות שבין 24 לבין 5;
 (3) מאפיות — בשעות שבין 20 לבין 6;

(4) כל עסק שלא פורש בפסקאות (1) עד (3) — פרט לטחנת קמח — בקיץ בשעות שבין 19 לבין 5 ובשעות שבין 13.30 לבין 15.30; בחורף בשעות שבין 19 לבין 6 פרט למספרה שמותר לסגרה בשעה 20;
 אולם בכל אחד מהימים כ״ו, כ״ז, וכו׳. באלול; ח׳, י״א, י״ב וי״ג בתשרי;
 ז׳, ח׳, ט׳, י׳, י״א, י״ב, י״ג, י״ד וט״ו באדר; י״א, י״ב וי״ג בניסן; ב׳, ג׳ וד׳ בסיון אם אינו חל בשבת — מותר לפתוח את העסק עד שעה 22.

(ב) בסעיף זה —

„ק״ץ“ — התקופה מיום ט״ו באייר עד יום כ״ט באלול;

„חורף“ — התקופה מיום א׳ בתשרי ועד יום י״ד באייר.

סגירת בתי אוכל
 בימי מנוחה

4. (א) ביום הכיפורים, ובלייל תשעה באב לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית אוכל.

(ב) בימי מנוחה שלא פורשו בסעיף קטן (א) לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית

אוכל —

(1) שמגישים בו אוכל או משקה בלווית שעשועים, נגינה וכינוצא באלה;

(2) שלא פורש בפסקה (1) — בשעות שבין 22 ובין 10 ובשעות שבין 15 ובין צאת הכוכבים.

סגירת בתי אוכל
 בימים שאינם
 ימי מנוחה

5. בימים שאינם ימי מנוחה, לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית אוכל בשעות שבין 24 לבין 5.

תחולת הוראות

6. (א) הוראות הסעיפים 2 ו-4 לא יחולו על עסק, בית עינוג או בית אוכל שבעלו אינו יהודי, הסוגר אותו בימי מנוחתם של בני עדתו.

² ע״ך 1935, תוס׳ 1 מס׳ 496, עמ׳ 49.
³ ע״ך תש״ח, תוס׳ א׳ מס׳ 4, עמ׳ 12.

(ב) הוראות הסעיפים 4 ו-5 לא יחולו על הספקת דברי אוכל או משקאות במלון, פנסיון, אכסניה ובכל מקום כיוצא באלה לאנשים המתאכסנים בו והאוכלים את דברי האוכל או השותים את המשקאות בו במקום.

7. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 20 לירות.

8. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לאזור (פתיחת עסקים וסגירתם), תשט"ו—1955".

א. ג ר ע ין

נתאשר.

ראש המועצה המקומית אזור

א' באב תשט"ו (20 ביולי 1955)

(חמ 810506)

מ ש ה ש פ י ר א

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לקרית מוצקין בדבר חזירים ובשר חזיר

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, ובתוקף שאר הסמכויות הנתונות לה לפי כל דין, מתקינה המועצה המקומית קרית מוצקין חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה:

"המועצה" — המועצה המקומית קרית מוצקין;

"ראש המועצה", לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

"בשר חזיר", לרבות בשר או שומן טרי, קפוא, מקורר, משומר או מעושן שמוצאו מן החזיר, אברים או חלקים אחרים של החזיר וכן נקניק או כל חומר אחר מבשר זה.

2. לא יגדל אדם חזיר ולא יחזיקנו.

3. לא ימכור אדם חזיר או בשר חזיר ולא יגרום או ירשה שיימכר חזיר או בשר חזיר.

4. ראש המועצה רשאי להחרים בשר חזיר שאין לגביו תעודה מאת רופא ממשלתי המעידה כי אותו בשר ראוי לאכילת אדם.

5. ראש המועצה רשאי להיכנס לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קיימו הוראות חוק עזר זה.

6. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עשרים לירות.

7. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לקרית מוצקין (חזיר ובשר חזיר), תשט"ו—1955".

ל. ג ר ו ש ק ב י ז

נתאשר.

ראש המועצה המקומית קרית מוצקין

כ"ז בתמוז תשט"ו (17 ביולי 1955)

(חמ 852103)

מ ש ה ש פ י ר א

שר הפנים

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

תיקון טעות

בקובץ התקנות 541, תשט"ו, חזרו ונתפרסמו בטעות "תקנות התעבורה (סדרי הדין בערעורים על החלטות הרשות), תשט"ו—1955" שכבר נתפרסמו בקובץ התקנות 539, תשט"ו, עמ' 1304, ו"צו נמל חיפה (אגרות העברת מטענים) (תיקון מס' 3), תשט"ו—1955", שכבר נתפרסמו בקובץ התקנות 536, תשט"ו, עמ' 1254.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).